

CZERWONY DYWAN = WSPÓLNA PRACA TWÓRCZA W DRODZE

Stellen Sie sich vor Sie gehen eines schönen Samstags oder Sonntags (vielleicht auch Montags oder Dienstags oder eine ganz anderer Tag) - mit Familie, mit Freunden, mit Hund - auf einen schönen Spaziergang durch Berlin. Am Brandenburger Tor (vielleicht) liegt für Sie ein roter Teppich bereit. (vielleicht aus Licht) Sie betreten ihn mit der nötigen Andacht und lassen sich von ihm führen. Die Stadt, von der Sie eben noch glaubten, es gäbe sie wirklich, verschwindet. Und überall um sie herum werden, zu Ihrer Überraschung und zu Ihrer Belustigung, Kulissen aus dem Boden hochgefahren. Natürlich, das verwirrt Sie. Aber Sie wissen: Aus jedem Labyrinth führt ein Faden. Was wir vorhaben: Wir wollen «einen roten Faden», sprich:

Wyobraź sobie, że idziesz pewnej pięknej soboty albo niedzieli (być może w poniedziałek albo wtorek lub w całkiem inny dzień)

z rodziną, z przyjaciółmi, z psem – na piękny spacer po Berlinie. Przy Bramie Brandenburskiej (być może) leży rozłożony dla ciebie czerwony dywan (być może utworzony ze światła). Wchodzisz na niego z pewnym nabożeństwem i pozwalasz się jemu prowadzić. Miasto znika, chociaż myślałeś, że istnieje naprawdę. I wszędzie wokół ciebie, ku twojemu zaskoczeniu i twojej ucieście zmienia się sceneria. Naturalnie, to ciebie oszołamia. Ale ty wiesz: z każdego labiryntu wychodzi nić, czerwona nić, nić Ariadny, z której utkany jest

CZERWONY DYWAN
rozłożony od
Bramy Brandenburskiej

FOTO (Brandenburger Tor)

aż do bunkra przy ulicy Pallasstrasse

FOTO (Bunker)

Was wir vorhaben: Wir wollen «einen roten Faden», sprich: EINEN ROTEN TEPPICH sternförmig ,in menschlicher Gestalt einer

Frau und eines Mannes verlegen. Logo, ihr Kopf ist rund, um den Reichstag verlegt, damit die Gedanken ihre Richtung ändern können.

Ihr Brustkorb, das Herz eingeschlossen, bildet das BRANDENBURGER TOR. Von dort aus erstrecken sich ihre linken Arme unter die Linden bis zum Fernsehturm, als ein Ort der Kommunikation. Die anderen Arme, strecken sich zur Siegessäule.

Czerwona nić, z której utkany jest czerwony dywan w kształcie gwiazdy, wzorowany na ludzkiej postaci kobiety i mężczyzny. Logo, twoja głowa jest okrągła, symbolizuje ją Reichstag (Siedziba Parlamentu), aby myśli mogły zmienić kierunek. Twoja klatka piersiowa, w której tkwi serce, to Brama Brandenburska. Stamtąd wyciąga się twoje lewe ramię, wzdłuż alei „Unten den Linden” aż do wieży telewizyjnej [Fernsehturm], jako miejsca komunikacji. Drugie ramię sięga po Kolumnę Zwycięstwa [Siegessäule].

Ihr Rumpf bildet das ehemalige Niemandsland, den Mauerstreifen bis hin zu ihrem Geschlecht. Der Potsdamer Platz, Wahrzeichen der Stadt. Von hieraus springen ihre Beine über die Potsdamer Straße bis hin zum Bunker (an der Pallasstraße), Die anderen Beine ziehen am Landtag vorbei zum Checkpoint-Charly. Sie wirken aus der Vogelperspektive eher tänzelnd und erzählen Geschichten.

Twój tułów to dawna Ziemia Niczyja, ślady po Murze Berlińskim aż do Twoich miejsc intymnych. Potsdamer Platz [Plac Poczdamski] jest symbolem miasta. Z tego miejsca wybiegają Twoje nogi, wzdłuż ulicy Potsdamer Straße aż do bunkra przy ulicy Pallasstraße.

Druga noga przebiega obok Parlamentu aż do punktu kontroli granicznej Checkpoint Charlie. Z perspektywy ptaka wydają się jakby tańczyły i opowiadały historie.

Das sind drei Stunden Spazierweg - und ca. Zehn Kilometer Teppich. Die Breite des Pfades: ein halber Meter.

Die Kulisse: die Ebertstraße, die Potsdamer Straße, die Straße des 17. Juni, Unter den Linden, die Karl-Liebnecht-, die Stresemann-, die Mauerstraße, am Berliner Abgeordnetenhaus vorbei in die Niederkirch-, zur Friedrichstraße.

To trzygodzinny spacer – i około 10 km dywanu. Szerokość ścieżki: pół metra.

Kulisy: ulice: Ebertstrasse, Potsdamer Straße, Die Strasse des 17. Juni, aleja Unter den Linden, ulice: Karl Liebnechtstrasse, die Stresemannstrasse, Mauerstrasse, przy Berlińskiej Izbie Repräsentantów [Berliner Abgeordnetenhaus], do ulicy Niederkirchstrasse i Friedrichstrasse.

Ein Startpunkt (vielleicht):

Początek (prawdopodobnie)

Der Rufer. Francesco Petrarca.

Mówca. Francesco Petrarca.

Foto

Humanist, Lyriker, Mönch.
humanista, poeta, mnich

**Mit dem Rücken zum Tiergarten und zur Siegessäule. (Was ist da besiegt worden?
Und: Welche Tiere hausen da noch - im Tiergarten? - Sind da Zusammenhänge? Wem
oder was hat Petrarca den Rücken gekehrt?) Petrarca ruft den Frieden aus.
(Wie können wir ihn finden?) Der Weg: (Wo kommen wir her - Wo gehen wir hin?) Wir
gehen weiter - durchs Tor ins Labyrinth**

- **Oder besser: Wir sind schon drin. Uns führt der Faden. Labyrinth gibt's in Hauf. Die Stadt ist eins davon.**
-
- **Plecami do ogrodu zoologicznego [Tiergarten] i Kolumny Zwycięstwa [Siegessäule]. (Co zostało przewyciężone? i: Jakie zwierzęta żyją tam jeszcze? – Czy istnieje jakiś związek? Do kogo lub do czego Petrarca odwrócił się plecami?) Petrarca daje nam uczucie spokoju.**
- **(Jak możemy go odnaleźć?) Droga: (? Skąd pochodzimy - gdzie idziemy?)
Ruszamy dalej - przez bramę do labiryntu**
- **- Albo raczej, już w nim jesteśmy. Prowadzi nas nić. Istnieje wiele labiryntów.
Miasto jest jednym z nich.**
-
-

Ein anderes ist im Kopf. Der Faden führt. Ariadne gab ihn Theseus. Theseus ging ins Labyrinth. Im Labyrinth besiegte er den Minotaurus, den Stiermenschen, so erzählen die Griechen. Athen war damals dem Inselstaat Kreta unterworfen. Dort herrschte König Minos. Seine Frau, Pasiphae, trunken, vereinigt sich mit einem Stier und bringt ein Monster hervor - den menschen zerstörenden Minotaurus. Warum zerstört er die Menschen? Er hat den Körper eines Menschen, aber den Kopf eines Stieres. Was bedeutet das? Ein Mensch mit Tiergedanken? Wie können wir das lesen? Handelt es sich um ein Schattenbild des Menschen, ein Schreckbild - ? (Zum Schrecken wovor?)

Wir gehen durch die Ebertstraße und weiter zur Potsdamer - Eine Menge Geschichte* liegt unter uns - und eine Menge Geschichten um uns. (Wo liegt der Minotaurus begraben?) Schon befinden wir uns auf dem Potsdamer Platz. Hier, wo gebaut wird an der Zukunft - und an der Frage «Wo führt die Reise hin».

Innym jest głowa. Nić prowadzi. Ariadna dała ją Tezeuszowi. Tezeusz wszedł do labiryntu. W labiryncie pokonał Minotaura, człowieka z głową byka – tak opowiadają Grecy. Ateny w tamtym okresie były podporządkowane Krecie. Rządził tam Król Minos. Jego żona, Pasyfae, pod wpływem alkoholu, związała się z z bykiem w wyniku czego narodził się potwór – niszczący ludzi Minotaur. Dlaczego niszczył ludzi? Miał ciało człowieka ale głowę byka. Co to oznacza? Człowieka ze zwierzęcymi myślami? Jak możemy to odczytać? Czy chodzi tylko o cień człowieka, odrażający obraz - ? (Ku przerażeniu czego?)

Idziemy ulicą Ebertstraße i dalej do ulicy Potsdamerstrasse - Wiele historii * jest pośród nas - i wiele o nas samych.

(Gdzie jest pochowany Minotaur?) Już znajdujemy się na placu Potsdamer Platz.

Tutaj

powstają nowoczesne budowle, dla naszych potomnych i aby zadać pytanie: “Dokąd prowadzi ta podróż”.

***Hier sei nur an die Stichworte erinnert: Topographie des Terrors, Mauerfall und ehemaliges Niemandsland, der Potsdamer Platz, Kulturforum, Nationalgalerie, weiter Sozialpalast ehemals Sportpalast, Rotlichtmilieu an der Potsdamer Strasse und der Bunker als Mahnmal des Naziterrors. >Das Ende des Spaziergangs:< Der Bunker in der Pallasstraße.**

Nach dem letzten Weltkrieg gebaut als Atomschutzbau. (Friedensarbeit - wie?) Inmitten des Wirrwarrs gilt es, das Einfache zu finden. Albert Einstein

* Tutaj należy zaznaczyć tylko pewne hasła: topografia terroru, upadek Muru Berlińskiego i byłej Ziemi Niczyjej, Plac Poczdamski [Potsdamer Platz], Forum Kultury [Kulturforum], Galeria Narodowa [Nationalgalerie], dalej pałac Sozialpalast były Pałac Sportu [Sportpalast], Dzielnica Czerwonych Latarni [Rotlichtmilieu] przy ulicy Potsdamer Strasse i Bunkier jako pamiątka terroru Nazistów. > Koniec spaceru: <

Bunkier przy ulicy Pallasstrasse.

Po ostatniej wojnie światowej zbudowany jako schron przeciwatomowy. (Praca pokojowa – jak to możliwe?)

Pośród bałaganu ważne jest odnalezienie prostoty.

Albert Einstein

Der rote Teppich soll als roter Faden die globale Vision vieler Menschen symbolisieren, die davon überzeugt sind, dass Kunst statt Gewalt ein sichtbares Zeichen setzen kann.

Czerwony dywan tak samo jak czerwona nić jest widzialnym symbolem i oznacza globalną wizję wielu ludzi, którzy są przekonani o tym, że sztuka może zastąpić przemoc.

THE RED CARPET

This is a performance pleading for “more art
instead of violence

Imagine you take a walk through Berlin one fine day on a Saturday or Sunday, (even on a Monday or Tuesday) with your family, with friends or with your dog.
At the Brandenburg Gate you find a Red Carpet spread out for you. You let it guide you. You step on it with due devotion, and you let it guide you. The town you have assumed to be real, vanishes.

All around you theatrical scenes ascend into the air to your surprise and amusement. Of course, this is puzzling. But you know there is a thread leading out of every maze. What we have in mind: We want to spread out a Red Thread, that is to say - A RED CARPET, shaped like a star, it resembles a human figure of a woman or a man. Logically, his or her head is round, circling the REICHSTAG, to enable the thoughts to change their directions. Your chest, including your heart, forms the Brandenburg Gate.

Going from there, your left arm stretches as far as UNTER DEN LINDEN to the TV Tower, as location for communication.

The other arm reaches up to the Siegessäule,
Your trunk covers the former

No-man`s Land, the border strip of the Wall, as far as to your private parts.
The Potsdamer Platz. - the markstone of the town. From there your other leg jumps across Potsdamer Str. up to the air raid shelter at Pallasstr.

The other leg stretches along the Landtag passing Checkpoint Charley.
From a bird's eye view they give you the impression as if they are moving in a dancing gait and telling you stories.

This is a 3 hour walk - a carpet of about 10 km. Width of the path – half a metre.
The Scene: Ebertstr., Postdamer Str, Street of 17th June, Unter den Linden, Karl Liebknecht Str. - Stresemann- Mauerstr. passing the Berlin House of Parliament, Niederkirch-to Friedrichstr.

THE STARTING POINT:

THE CALLER

Francesco Petrarca

the humanist, the lyricist, Monk. With the back to the Tiergarten and to the Siegessäule. (

What has been defeated?)

And: Which animals are still living there, in the Tiergarten?

Are there any connections?

Who or what turned his back to Petrarca?

Petrarca declares peace.

(How are we able to find it?)

THE WAY

Where do we come from - where do we go?

We continue walking through the Gate into the maze.

Or better: We are already in.

We are guided by the Red Thread.

There are mazes in crowds.

The town is one of them.

Another one is in the head.

The thread leads the way.

Ariadne gave it to Theseus.
Theseus went into the maze.

In the maze he defeated Minotaurus the bull-like human being, so it was told by the Greeks.

Athens was at this time subjugated by Crete, the island state.

There ruled King Minos.

His wife, Pasiphae, drunk, has intercourse with a bull and brings forth a monster, the man-killing Minotaurus.

Why does he destroy men?

He has the body of a man, but the head of a bull. What does that mean?

A human creature with the mind of an animal? How can we explain this?

Does this involve a phantom of a human being?

A chimera

What is he frightened of?

We walk along Ebertstr. and farther on to Potsdamer Str.

History is buried under our feet and a lot of historical events are surrounding us.

Where Minotaurus is buried?

We already reach Potsdamer Platz.

This is the place where the future is built - and this is the question!

Where is the journey leading us to?

THE END OF THE WALK:

An atom bomb shelter was finished after World War II.

From what war have we protected ourselves?

"In the midst of this disorder we have to find the simple way."

Albert Einstein.